

وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِذَا حَزَنَهُ
أَمْرٌ وَأَهَمَّتْهُ الْخَطَايَا

و از دعاهاى آن حضرت عليه السلام است؛
آنگاه كه امرى او را اندوهگين و خطاها
وى را انديشناك مى نمود.

۱ اللَّهُمَّ يَا كَافِيَ الْفَرْدِ الضَّعِيفِ، وَوَاقِيَ الْأَمْرِ
الْمُخَوِّفِ! أُوْفِدْتَنِي الْخَطَايَا فَلَا صَاحِبَ مَعِيَ، وَ
صَعَفْتُ عَنْ غَضَبِكَ فَلَا مُؤَيِّدَ لِي، وَأَشْرَفْتُ عَلَى
خَوْفِ لِقَائِكَ فَلَا مُسَكِّنَ لِرَوْعَتِي.

۱ معبودا! ای کفایت کننده تنهای ناتوان! و ای نگهدارنده
از حادثه ترسناک! گناهان، مرا تنها نموده و همراهی
ندارم، و از خشم تو ناتوان گشته ام و یاریگری ندارم،
و به خوف دیدار تو نزدیک شده ام و آرام بخشی برای
اضطرابم نیست.

۲ وَمَنْ يُؤْمِنِي مِنْكَ، وَأَنْتَ أَخَفْتَنِي؟ وَمَنْ يُسَاعِدُنِي،
وَأَنْتَ أُوْفِدْتَنِي؟ وَمَنْ يُقْوِيَنِي، وَأَنْتَ أضعَفْتَنِي؟

۲ و چه کسی مرا از (عذاب) تو ایمنی دهد، در حالی که
تو مرا ترسانده ای؟ و چه کسی یاری ام کند، در حالی
که تو مرا تنها گذارده ای؟ و چه کسی مرا نیرو بخشد،
در حالی که تو مرا ناتوان ساخته ای؟

۳ لَا يُجِيرُنِي يَا إِلَهِي! إِلَّا رَبُّ عَلَى مَرْبُوبٍ، وَلَا يُؤْمِنُ
إِلَّا غَالِبٌ عَلَى مَغْلُوبٍ، وَلَا يُعِينُ إِلَّا طَالِبٌ عَلَى
مَطْلُوبٍ.

۳ ای معبود من! پرورده را جز پروردگار پناه ندهد، و
شکست خورده را جز پیروز امان نبخشد، و به چنگ
آمده را جز یابنده (اش) یاری نکند.

۴ وَبِيَدِكَ يَا إِلَهِي! جَمِيعُ ذَلِكَ السَّبَبِ، وَإِلَيْكَ الْمَفْرُ
وَالْمَهْرَبُ؛ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَأَجِرْ هَرَبِي، وَ
أُنَجِّحْ مَطْلَبِي.

۴ و ای معبود من! همه این سبب ها به دست تو، و
فرار و گریز فقط به سوی توست؛ پس بر محمد ص
و خاندان او علیهم السلام درود فرست، و گریزم را پناه باش و
خواسته ام را برآور.

۵ اللَّهُمَّ إِنَّكَ إِنْ صَرَفْتَ عَنِّي وَجْهَكَ الْكَرِيمَ، أَوْ
مَنَعْتَنِي فَصَلِّكَ الْجَبَسِيمَ، أَوْ حَظَرْتَ عَلَيَّ رِزْقَكَ،
أَوْ قَطَعْتَ عَنِّي سَبَبَكَ، لَمْ أَجِدِ السَّبِيلَ إِلَى شَيْءٍ
مِنْ أَمَلِي غَيْرِكَ، وَلَمْ أَقْدِرْ عَلَى مَا عِنْدَكَ بِمَعُونَةٍ
سِوَاكَ؛ فَإِنِّي عَبْدُكَ وَفِي قَبْضَتِكَ، نَاصِيَتِي بِيَدِكَ.

۵ معبودا! اگر روی کریمت را از من بگردانی، یا احسان
بزرگت را از من دریغ داری، یا روزی ات را بر من ممنوع
گردانی، یا پیوندت را از من قطع نمایی، غیر درگاه
تورا می به هیچ آرزویم نمی یابم، و به یاری غیر تو
نمی توانم به آنچه نزد توست دست یابم؛ پس همانا
من، بنده تو و در پنجه (قدرت) توام، موی پیشانی ام
(اختیارم) به دست توست.

۶ لَا أَمْرَ لِي مَعَ أَمْرِكَ، مَا ضِ فِي حُكْمِكَ، عَدْلٌ فِي
قَضَائِكَ، وَلَا قُوَّةَ لِي عَلَى الْخُرُوجِ مِنْ سُلْطَانِكَ، وَ
لَا أَسْتَطِيعُ مُجَاوِزَةَ قُدْرَتِكَ، وَلَا أَسْتَمِيلُ هَوَاكَ، وَ
لَا أَبْلُغُ رِصَاكَ، وَلَا أَنْالُ مَا عِنْدَكَ إِلَّا بِطَاعَتِكَ وَ
بِفَضْلِ رَحْمَتِكَ.

۶ با وجود فرمان تو، مرا کاری نیست؛ حکم تو درباره من
جاری، تقدیر تو در حقم عین عدل است، و توان
خروج از قلمرو فرمانروایی تو ندارم، و یارییی تجاوز
از قدرت تو ندارم، نمی توانم محبتت را به دست
آورم (تو را از خود راضی سازم)، و به خشنودی ات
نمی رسم، و به آنچه نزد توست دست نمی یابم؛ مگر
به فرمانبرداری تو، و به فروزی رحمتت.

۷ إِلَهِي! أَصَبَحْتُ وَأَمْسَيْتُ عَبْدًا ذَاخِرًا لَكَ، لَا
أَمْلِكَ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا بِكَ، أَشْهَدُ بِذَلِكَ
عَلَى نَفْسِي، وَأَعْتَرِفُ بِضَعْفِ قُوَّتِي وَقِلَّةِ حِيلَتِي.

۷ معبود من! ششم را صبح کردم و روزم را به شب
رسانیدم؛ در حالی که بنده خاکسار توام، مالک هیچ
سود و زبانی برای خود نیستم؛ جز به یاری تو. و به این
(خاکساری)، بر زبان خویش گواهی می دهم، و به
ناتوانی و بیچارگی ام اعتراف می کنم.

۸ فَأَجْزِلِي مَا وَعَدْتَنِي، وَتَيَّمَمِي لِي مَا آتَيْتَنِي؛ فَإِنِّي
عَبْدُكَ الْمَسْكِينُ الْمُسْتَكِينُ، الضَّعِيفُ الضَّرِيرُ،
الْحَقِيرُ الْمُهِنُ الْفَقِيرُ، الْخَائِفُ الْمُسْتَجِيرُ.

۸ پس آنچه را وعده ام فرموده ای برایم وفا کن، و آنچه
عطایم کرده ای برایم تمام گردان؛ که همانا من، بنده
تهیدست، درمانده، ناتوان، دردمند، خوار، بی مقدار،
پست، بی چیز، ترسان و پناه جوی توام.

۹ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَلَا تَجْعَلْنِي نَاسِيًا لِذِكْرِكَ
فِيمَا أَوْلَيْتَنِي، وَلَا غَافِلًا لِإِحْسَانِكَ فِيمَا أَوْلَيْتَنِي، وَ
لَا آيسًا مِنْ إِبْطَاتِكَ لِي وَإِنْ أَبْطَأْتُ عَنِّي، فِي سَرَاءٍ
كُنْتُ أَوْ صَرَاءٍ، أَوْ شِدَّةٍ أَوْ رَخَاءٍ، أَوْ عَافِيَةٍ أَوْ بَلَاءٍ، أَوْ
بُؤْسٍ أَوْ نِعْمَةٍ، أَوْ جِدَّةٍ أَوْ لَأْوَاءٍ، أَوْ فَقْرٍ أَوْ غِنَى.

۹ معبودا! بر محمد ص و خاندان او علیهم السلام درود فرست،
و مرا فراموشکار یادت در آنچه عطایم کرده ای، و
غافل از احسانت در آنچه بخشیده ای، و ناامید از
اجابتت - هر چند به تأخیر افتد - قرار مده؛ در حال
خوشی یا ناخوشی، سختی یا آسایش، تندرستی
یا گرفتاری، شدت یا نعمت، دارایی یا ننداری،
تهیدستی یا توانگری.

۱۰ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَاجْعَلْ ثَنَائِي عَلَيْكَ،
وَمَدْحِي إِيَّاكَ، وَحَمْدِي لَكَ فِي كُلِّ حَالَاتِي؛ حَتَّى
لَا أَفْرَحَ بِمَا آتَيْتَنِي مِنَ الدُّنْيَا، وَلَا أَحْزَنَ عَلَى مَا
مَنَعْتَنِي فِيهَا.

۱۰ معبودا! بر محمد ص و خاندان او علیهم السلام درود فرست، و
در همه حالاتم، ثنا و ستایش و سپاس مرا مخصوص
خودت قرار ده؛ تا به آنچه از دنیا عطایم کرده ای
شادمان نباشم، و بر آنچه در دنیا از من بازداشته ای
غمگین نگردم.

۱۱ وَ أَشْعِرَ قَلْبِي تَقْوَاكَ، وَ اسْتَعْمِلَ بَدَنِي فِيمَا تَقْبَلُهُ مِنِّي، وَ اسْعَلْ بِطَاعَتِكَ نَفْسِي عَنْ كُلِّ مَا يَرِدُ عَلَيَّ؛ حَتَّى لَا أَحِبَّ شَيْئاً مِنْ سَخَطِكَ، وَ لَا اسْحَطَ شَيْئاً مِنْ رِضَاكَ.

۱۲ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَفَرِّجْ قَلْبِي لِمَحَبَّتِكَ، وَاسْغَلْهُ بِذِكْرِكَ، وَانْعَشْهُ بِخَوْفِكَ وَبِالْوَجَلِ مِنْكَ، وَ قُوِّهِ بِالرَّغْبَةِ إِلَيْكَ، وَ أَمَلْهُ إِلَى طَاعَتِكَ، وَ أَجْرِ بِهِ فِي أَحَبِّ السُّبُلِ إِلَيْكَ، وَ ذَلِّلْهُ بِالرَّغْبَةِ فِيمَا عِنْدَكَ أَيَّامَ حَيَاتِي كُلِّهَا.

۱۳ وَ اجْعَلْ تَقْوَاكَ مِنَ الدُّنْيَا زَادِي، وَ إِلَى رَحْمَتِكَ رِخْلِي، وَ فِي مَرْضَاتِكَ مَدْخَلِي، وَ اجْعَلْ فِي جَنَّتِكَ مَنَوِي، وَ هَبْ لِي قُوَّةَ احْتِمَالِ بِهَا جَمِيعَ مَرْضَاتِكَ، وَ اجْعَلْ فِرَارِي إِلَيْكَ، وَ رَغْبَتِي فِيمَا عِنْدَكَ، وَ أَلْبَسْ قَلْبِي الْوَحْشَةَ مِنْ شِرَارِ خَلْقِكَ، وَ هَبْ لِي الْأُنْسَ بِكَ وَ بِأَوْلِيَائِكَ وَ أَهْلِ طَاعَتِكَ.

۱۴ وَ لَا تَجْعَلْ لِقَاجِرٍ وَ لَا كَافِرٍ عَلَيَّ مِثَّةً، وَ لَا لَهُ عِنْدِي يَدًا، وَ لَا يَلِي إِلَيْهِمْ حَاجَةٌ؛ بَلْ اجْعَلْ سُكُونَ قَلْبِي وَ أُنْسَ نَفْسِي وَ اسْتِعْنَائِي وَ كِفَايَتِي بِكَ وَ بِخِيَارِ خَلْقِكَ.

۱۵ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَ اجْعَلْ لِي لَهُمْ قَرِينًا، وَ اجْعَلْ لِي لَهُمْ نَصِيرًا، وَ أَمُنْ عَلَيَّ بِسُوقِ إِلَيْكَ، وَ بِالْعَمَلِ لَكَ بِمَا تُحِبُّ وَ تَرْضَى، «إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ»، وَ ذَلِكَ عَلَيْكَ يَسِيرٌ.

۱۱ و قلبم را به جامه تقوایت بیوشان، و بدنم را در آنچه از من می‌پذیری به کار گیر، و نفسم را از هر چه بر من روی می‌دهد، به فرمانبرداری ات مشغول دار؛ تا چیزی از (موجبات) خشمت را دوست نداشته باشم، و چیزی از (موجبات) خشنودی ات را ناپسند ندانم.

۱۲ معبودا! بر محمد ﷺ و خاندان او ﷺ درود فرست، و دلم را برای محبت خود خالی گردان و به یاد خودت مشغول مدار، و به خوف و خشیت از خود نیرومند ساز، و بارغبت به سوی خود استوار فرما، و به فرمانبرداری ات مایل گردان، و در محبوب‌ترین راه‌های به سوی خودت راهی‌اش فرما، و در تمام ایام عمرم، به روی آوردن در آنچه نزد توست رام گردان.

۱۳ و از دنیا، تقوایت را زادراه من گردان، و کوچ مرا به سوی رحمت، و ورودم را در خشنودی ات، و جایگاهم را در بهشتت قرار ده، و به من نیرویی عطا فرما که بدان، در همه موجبات خشنودی ات شکیبایی ورزم، و گریز مرا را به سوی حضرتت، و اشتیاقم را در آنچه نزد توست قرار ده، و جامه دوری از بدسرشتان خلقت را بر قلبم بیوشان، و انس با خود، و دوستان و فرمانبردارانت را عطایم فرما.

۱۴ و برای هیچ بدکار و کافری بر من منتی، و نزد من نعمتی قرار مده، و برایم نیازی به آن‌ها و مگذار؛ بلکه چنان کن که آرامش دل و انس جانم و بی‌نیازی و کفایتم، به خودت و برگزیده‌ترین آفریدگانت باشد.

۱۵ معبودا! بر محمد ﷺ و خاندان او ﷺ درود فرست، و مرا همنشین و یاور آنان قرار ده، و به اشتیاق به سوی تو، و عمل برای تو در آنچه دوست داری و می‌پسندی، بر من منت نه؛ «که همانا تو بر هر چیزی توانایی»، و این (اجابت) بر تو آسان است.

وَ كَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ عِنْدَ السِّدَّةِ وَالْجَهْدِ وَتَعَسَّرِ الْأُمُورِ

و از دعاهای آن حضرت ﷺ است؛ هنگام سختی و مشقت، و دشواری کارها

۱ معبودا! مرا درباره خودم به چیزی تکلیف کرده‌ای، که تو به (انجام) آن از من تواناتری، و نیروی تو بر آن کار و بر من، چیره‌تر از نیروی من است؛ پس، از سوی جانم آنچه تو را از من خشنود می‌سازد عطایم فرما، و خشنودی خودت را در حال عافیت از من بستان (نه در حال ابتلا و گرفتاری).

۲ معبودا! مرا طاقت سختی، و صبر بر گرفتاری، و توانایی بر تنگدستی نیست؛ پس، روزی‌ام را بر من تنگ مگردان، و مرا به آفریدگانت و مگذار؛ بلکه تو خود نیازم را برآورده ساز، و کفایتم را عهده‌دار شو.

۳ و به سویم نظر رحمت فرما، و در همه کارهایم به من نظر داشته باش؛ که اگر مرا به نفسم و آگذاری، درمانده شوم، و آنچه مصلحت آن (نفس) است انجام ندهم.

۴ و اگر مرا به آفریدگانت و آگذاری، با من ترشرویی کنند، و اگر مرا به خویشانم پناه دهی، نومیدم نمایند، و اگر ببخشند، اندک و ناچیز می‌بخشند و منت بسیار بر من می‌نهند و سرزنش فراوان می‌کنند.

۵ پس معبودا! به فضل خود مرا بی‌نیاز، و به بزرگی ات مرا بلندمرتبه گردان، و به توانگری ات دستم را گشاد ساز، و به آنچه نزد توست کفایتم فرما.

۶ معبودا! بر محمد ﷺ و خاندان او ﷺ درود فرست، و مرا از حسد رهایی بخش، و از گناهان محفوظم دار، و از محزومات بازم دار، و بر نافرمانی‌ها دلیم مگردان.

۱ اللَّهُمَّ إِنَّكَ كَلَفْتَنِي مِنْ نَفْسِي مَا أَنْتَ أَمْلِكُ بِهِ مِنِّي، وَ قُدْرَتُكَ عَلَيْهِ وَ عَلَيَّ أَغْلَبُ مِنْ قُدْرَتِي؛ فَأَعْطِنِي مِنْ نَفْسِي مَا يُرْضِيكَ عَنِّي، وَ خُذْ لِنَفْسِكَ رِضَاهَا مِنْ نَفْسِي فِي عَافِيَةٍ.

۲ اللَّهُمَّ لَا طَاقَةَ لِي بِالْجَهْدِ، وَ لَا صَبْرَ لِي عَلَى الْبَلَاءِ، وَ لَا قُوَّةَ لِي عَلَى الْفَقْرِ؛ فَلَا تَحْطُرْ عَلَيَّ رِزْقِي، وَ لَا تَكْلِفْنِي إِلَى خَلْقِكَ، بَلْ تَقَرَّرْ بِحَاجَتِي، وَ تَوَلَّ كِفَايَتِي.

۳ وَ انْظُرْ لِي وَ انْظُرْ لِي فِي جَمِيعِ أُمُورِي؛ فَإِنَّكَ إِنْ وَكَلْتَنِي إِلَى نَفْسِي عَجَزْتُ عَنْهَا، وَ لَمْ أَقْمَرْ مَا فِيهِ مَصْلَحَتُهَا.

۴ وَإِنْ وَكَلْتَنِي إِلَى خَلْقِكَ تَجَهَّمُونِي، وَإِنْ أَلْجَأْتَنِي إِلَى قَرَابَتِي حَرَمُونِي، وَإِنْ أَعْطَوْنَا أَعْطَوْنَا قَلِيلًا نَكِدًا، وَ مَنُوا عَلَيَّ طَوِيلًا، وَ ذَمُّوا كَثِيرًا.

۵ فَبِفَضْلِكَ اللَّهُمَّ فَأَعْنِينِي، وَ بِعِظْمَتِكَ فَأَنْعَسْنِي، وَ بِسَعَتِكَ فَأَبْسُطْ يَدِي، وَ بِمَا عِنْدَكَ فَاصْفِنِي.

۶ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَ خَلِّصْنِي مِنَ الْحَسَدِ، وَ أَحْصُرْنِي عَنِ الذُّنُوبِ، وَ وَرِّعْنِي عَنِ الْمَحَارِمِ، وَ لَا تُجَرِّبْنِي عَلَى الْمَعَاصِي.

۷ وَ اجْعَلْ هَوَايَ عِنْدَكَ، وَ رِضَايَ فِيمَا يَرِدُ عَلَيَّ مِنْكَ، وَ بَارِكْ لِي فِيمَا رَزَقْتَنِي وَ فِيمَا حَوَّلْتَنِي، وَ فِيمَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيَّ، وَ اجْعَلْنِي فِي كُلِّ حَالَاتِي مَحْفُوظًا مَكْلُوءًا مَسْتُورًا مَمْنُوعًا مُعَاذًا مُجَارًا.

۸ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَ اقْضِ عَنِّي كُلَّ مَا أَلْزَمْتَنِيهِ وَ فَرَضْتَهُ عَلَيَّ لَكَ، فِي وَجْهِ مِنْ وَجْوه طَاعَتِكَ، أَوْ لِحَاقِي مِنْ خَلْقِكَ، وَإِنْ ضَعُفَ عَن ذَلِكَ بَدَنِي، وَوَهَنْتَ عَنْهُ قُوَّتِي، وَلَمْ تَنْلَهُ مَقْدُرَتِي، وَ لَمْ يَسَعَهُ مَالِي وَ لَا ذَاتُ يَدِي، ذَكَرْتُهُ أَوْ نَسِيتُهُ.

۹ هُوَايَا رَبِّ! مِمَّا قَدْ أَحْصَيْتَهُ عَلَيَّ، وَ أَغْفَلْتُهُ أَنَا مِنْ نَفْسِي، فَأَدِّهِ عَنِّي مِنْ جَزِيلِ عَطِيَّتِكَ، وَ كَثِيرِ مَا عِنْدَكَ، فَإِنَّكَ وَاسِعٌ كَرِيمٌ؛ حَتَّى لَا يَبْقَى عَلَيَّ شَيْءٌ مِنْهُ، تُرِيدُ أَنْ تُقَاصِّبَنِي بِهِ مِنْ حَسَنَاتِي، أَوْ تُضَاعِفَ بِهِ مِنْ سَيِّئَاتِي يَوْمَ الْقَاكَ؛ يَا رَبِّ!

۱۰ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَارْزُقْنِي الرَّغْبَةَ فِي الْعَمَلِ لَكَ لِأَخْرَجِي، حَتَّى أَعْرِفَ صِدْقَ ذَلِكَ مِنْ قَلْبِي، وَحَتَّى يَكُونَ الْعَالِبُ عَلَيَّ الزُّهْدُ فِي دُنْيَايَ، وَ حَتَّى أَعْمَلَ الْحَسَنَاتِ شَوْقًا، وَ أَمِنَ مِنَ السَّيِّئَاتِ فَرَقًا وَخَوْفًا.

۱۱ وَهَبْ لِي نُورًا أَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ، وَ أَهْتَدِي بِهِ فِي الظُّلُمَاتِ، وَ اسْتَضِيءُ بِهِ مِنَ الشُّكِّ وَ الشُّبُهَاتِ.

۱۲ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَارْزُقْنِي خَوْفَ غَمِّ الْوَعِيدِ، وَ سَوْقَ ثَوَابِ الْمَوْعُودِ؛ حَتَّى أَجِدَ لَدَّةَ مَا أَدْعُوكَ لَهُ، وَ كَأَبَةَ مَا اسْتَجِيرُ بِكَ مِنْهُ.

۷ و خواهش دلم را نزد خودت، و خشنودی ام را در آنچه از تو به من می‌رسد، قرار ده، و در آنچه مرا روزی داده‌ای و مرا بخشیده‌ای و بدان بر من انعام فرموده‌ای، بیفزای، و در همهٔ حالاتم مرا محفوظ، مصون، پوشیده، بازداشته، پناه داده، امان یافته قرار ده.

۸ معبود! بر محمد ﷺ و خاندان او ﷺ درود فرست، و همهٔ آنچه مرا بدان تکلیف کرده‌ای، و برای خود در جهتی از جهات فرمانبرداری ات، یا برای آفریده‌ای از آفریدگانت بر من واجب ساخته‌ای؛ و اگر بدنم از انجام آن ناتوان بوده، و نیرویم از آن فرومانده، و توانایی ام به آن حد نرسیده، و دارایی و دست‌مایه‌ام در وسع آن نبوده، چه آن را به یاد داشته، چه فراموش کرده باشم، از جانب من ادا فرما.

۹ و آن (حقوق) ای پروردگار من! از آن‌هایی است که بر من به حساب آورده‌ای، و من به خاطر (سهل انگاری) نفسم از آن غافل مانده‌ام؛ پس تواز عطای عظیم خود و فراوانی آنچه نزد توست، آن (حقوق) را از جانب من ادا بفرما؛ که همانا تویی گشایشگر بزرگوار؛ تا آنکه در روز دیدار تو چیزی از آن بر من باقی نماند، که بدان، از نیکی‌هایم بکاهی یا بر بدی‌هایم بیفزایی؛ ای پروردگار من!

۱۰ معبود! بر محمد ﷺ و خاندان او ﷺ درود فرست، و برای آخرتم، رغبت در عمل خالص را روزی ام فرما؛ تا راستی آن (عمل) را با قلبم درک کنم، و بی‌رغبتی در دنیا بپریم بر من چیره گردد، و کارهای نیک را با اشتیاق انجام دهم، و از بدی‌ها با بیم و هراس در امان باشم.

۱۱ و به من نوری عطا فرما که بدان، در میان مردم رفتار نمایم، و به فروغش در تاریکی‌ها هدایت شوم، و به سبب آن از تیرگی تردید و شبهات، به روشنی درآیم.

۱۲ معبود! بر محمد ﷺ و خاندان او ﷺ درود فرست، و ترس از اندوه عقاب، و اشتیاق به پاداش روز قیامت را روزی ام فرما؛ تا لذت آنچه تو را برای آن می‌خوانم، و اندوه آنچه از آن به تو پناه می‌برم را دریابم.

۱۳ اللَّهُمَّ قَدْ تَعَلَّمُ مَا يُصْلِحُنِي مِنْ أَمْرِ دُنْيَايَ وَ آخِرَتِي، فَكُنْ بِجَوَائِجِي حَفِيًّا.

۱۴ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَارْزُقْنِي الْحَقَّ عِنْدَ تَقْصِيرِي فِي الشُّكْرِ لَكَ، بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فِي الْيُسْرِ وَالْعُسْرِ، وَالصَّحَّةِ وَالسَّقَمِ؛ حَتَّى أَتَعَرَّفَ مِنْ نَفْسِي رَوْحَ الرِّضَا وَطُمَأْنِينَةَ النَّفْسِ مِنِّي بِمَا يَجِبُ لَكَ، فِيمَا يَحْدُثُ فِي حَالِ الْخَوْفِ وَالْأَمْنِ، وَ الرِّضَا وَالسُّخْطِ، وَ الصَّرِّ وَالنَّفْعِ.

۱۵ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَارْزُقْنِي سَلَامَةَ الصَّدْرِ مِنَ الْحَسَدِ؛ حَتَّى لَا أَحْسُدَ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ عَلَيَّ شَيْءٍ مِنْ فَضْلِكَ، وَحَتَّى لَا أَرَى نِعْمَةً مِنْ نِعَمِكَ عَلَيَّ أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ، فِي دِينٍ أَوْ دُنْيَا، أَوْ عَاقِبَةٍ أَوْ تَقْوَى، أَوْ سَعَةٍ أَوْ رَحَاءٍ، إِلَّا رَجَوْتُ لِنَفْسِي أَفْضَلَ ذَلِكَ بِكَ وَمِنْكَ، وَحَدَّكَ لَا شَرِيكَ لَكَ.

۱۶ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَارْزُقْنِي التَّحَفُّظَ مِنَ الْخَطَايَا، وَالِإِحْتِرَاسَ مِنَ الرَّذِيلِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فِي حَالِ الرِّضَا وَالْعُصَبِ؛ حَتَّى أَكُونَ بِمَا يَرِدُ عَلَيَّ مِنْهُمَا بِمَنْزِلَةِ سَوَاءٍ، عَامِلًا بِطَاعَتِكَ، مُؤْتِرًا لِرِضَاكَ عَلَيَّ مَا سَوَاهُمَا فِي الْأَوْلِيَاءِ وَالْأَعْدَاءِ؛ حَتَّى يَأْمَنَ عَدُوِّي مِنْ ظُلْمِي وَ جَوْرِي، وَيَيْتَأَسُّ وِلْيِي مِنْ مَيْلِي وَانْحِطَاطِ هَوَايَ.

۱۷ وَ اجْعَلْنِي مِمَّنْ يَدْعُوكَ مُخْلِصًا فِي الرَّحَاءِ، دُعَاءَ الْمُخْلِصِينَ الْمُضْطَرِّينَ لَكَ فِي الدُّعَاءِ؛ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ.

۱۳ معبود! قطعاً آنچه که کار دنیا و آخرت مرا اصلاح می‌سازد، تو می‌دانی؛ پس به (اجابت) خواسته‌هایم مهربان باش.

۱۴ معبود! بر محمد و خاندان محمد ﷺ درود فرست، و هنگام کوتاهی‌ام در سپاسگزاری ات، به خاطر آنچه که در آسانی و سختی، و تندرستی و بیماری به من انعام فرمودی، حق شناسی را روزی ام گردان؛ تا برای ادای حق تو، در آنچه به هنگام ترس و امنیت و خشنودی و خشم و سود و زیان رخ می‌دهد، از جانم سرور رضایتمندی و دل‌آرامی دریابم.

۱۵ معبود! بر محمد ﷺ و خاندان او ﷺ درود فرست، و سلامت سینه از حسادت، روزی ام گردان؛ تا به هیچ یک از آفریدگانت بر چیزی از احسان تو حسد نورزم، و هیچ نعمتی از نعمت‌هایت را برای هیچ یک از آفریدگانت، در دین یا دنیا، عاقبت یا تقوا، گشایش با آسایش نبینم؛ مگر آنکه برتر از آن را به وسیله تو و از سوی تو یگانه‌ای که شریکی برایت نیست، برای خود آرزو کنم.

۱۶ معبود! بر محمد ﷺ و خاندان او ﷺ درود فرست، و مصونیت از گناهان، و مراقبت از لغزش‌ها در کار دنیا و آخرت در حال خشنودی و خشم، روزی ام فرما؛ تا نسبت به آنچه از این دو (حال) برایم پیش می‌آید یکسان باشم؛ در ارتباط با دوستان و دشمنان، عمل کننده به طاعت تو، برگزینندهٔ خشنودی تو بر غیر آن باشم، دشمنم از ستم و تجاوز من در امان باشد، و دوستم از جانب‌داری و هواخواهی من نومید گردد.

۱۷ و مرا از کسانی قرار ده که در حال آسایش، تو را خالصانه می‌خوانند؛ همچون خواندن مخلصان در مانده‌ای که به درگاه تو در حال دعایند؛ که همانا تویی ستودهٔ بزرگوار.

وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ
إِذَا سَأَلَ اللَّهَ الْعَافِيَةَ وَشَكَرَهَا

و از دعاهای آن حضرت عليه السلام است؛
آنگاه که از خداوند عافیت می طلبید، و
(توفیق) سپاس آن را درخواست می نمود.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَالْبَيْتِ عَافِيَتِكَ، وَ
جَلِّئِي عَافِيَتِكَ، وَحَصِّئِي بِعَافِيَتِكَ، وَأَكْرِمْنِي
بِعَافِيَتِكَ، وَأَعْنِنِي بِعَافِيَتِكَ، وَتَصَدَّقْ عَلَيَّ
بِعَافِيَتِكَ، وَهَبْ لِي عَافِيَتَكَ، وَأَفْرِشْنِي عَافِيَتَكَ،
وَأَصْلِحْ لِي عَافِيَتَكَ، وَلَا تُفَرِّقْ بَيْنِي وَبَيْنَ
عَافِيَتِكَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَ عَافِنِي عَافِيَةَ
كَافِيَةَ شَافِيَةَ عَلِيَّةَ نَامِيَةَ، عَافِيَةَ تُؤَلِّدُ فِي بَدَنِي
الْعَافِيَةَ، عَافِيَةَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ.

وَأْمُنْ عَلَيَّ بِالصِّحَّةِ وَالْأَمْنِ، وَالسَّلَامَةِ فِي دِينِي وَبَدَنِي،
وَالْبَصِيرَةِ فِي قَلْبِي، وَالتَّفَاقُذِ فِي أُمُورِي، وَالخَشْيَةِ لَكَ، وَ
الْخَوْفِ مِنْكَ، وَالْقُوَّةَ عَلَى مَا أَمَرْتَنِي بِهِ مِنْ طَاعَتِكَ، وَ
الاجْتِنَابِ لِمَا نَهَيْتَنِي عَنْهُ مِنْ مَعْصِيَتِكَ.

اللَّهُمَّ وَ أْمُنْ عَلَيَّ بِالْحَجِّ وَالْعُمْرَةِ، وَ زِيَارَةِ قَبْرِ
رَسُولِكَ - صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَرَحْمَتُكَ وَبَرَكَاتُكَ عَلَيْهِ
وَ عَلَى آلِهِ - وَ آلِ رَسُولِكَ - عَلَيْهِمُ السَّلَامُ - أَبَدًا مَا
أَبْقَيْتَنِي، فِي عَامِي هَذَا وَ فِي كُلِّ عَامٍ، وَ اجْعَلْ
ذَلِكَ مَقْبُولًا مَشْكُورًا، مَذْكُورًا لَدَيْكَ، مَذْخُورًا
عِنْدَكَ.

وَ أَنْطِقْ بِحَمْدِكَ وَ شُكْرِكَ وَ ذِكْرِكَ، وَ حُسْنِ الثَّنَاءِ
عَلَيْكَ لِسَانِي، وَ اشْرَحْ لِمَرَأِدِ دِينِكَ قَلْبِي.

۱ معبودا! بر محمد عليه السلام و خاندان او عليه السلام درود فرست، و
جامه عافیت را بر من بیوشان، و سراپایم را به عافیت
دربگیر، و به عافیت مصونم کن، و به عافیت گرامی
دار، و به عافیت بی نیازم ساز، و به عافیت بر من
تصدق فرما، و عافیت را عطایم کن، و عافیت را بر
من بگستران، و عافیت را شایسته ام گردان، و میان
من و عافیت در دنیا و آخرت جدایی مینداز.

۲ معبودا! بر محمد عليه السلام و خاندان او عليه السلام درود فرست،
و مرا عافیت بخش؛ عافیتی کفایت کننده،
شفابخش، برتر، فزاینده؛ عافیتی که در بدنم عافیت
زاید؛ عافیت دنیا و آخرت.

۳ و بر من منت نه؛ با تندرستی و امنیت و سلامت
در دین و بدنم، و بصیرت در دلم، و قاطعیت در
کارهایم، و خشیت برای تو، و خوف از تو، و توانایی بر
انجام هر طاعتت که مرا بدان امر فرمودی، و پرهیز از
هر نافرمانی ات که مرا از آن بازداشتی.

۴ معبودا! و بر من منت گذار؛ به حج و عمره، و زیارت قبر
پیامبرت عليه السلام؛ که درود و رحمت و برکات تو بر او و بر
خاندانش باد، و زیارت قبور خاندان پیامبرت عليه السلام -
که بر آنان سلام باد - همواره، تا مرا باقی داشته ای،
در این سال و در هر سال؛ و آن (زیارات) را پذیرفته
شده، شایسته سپاس و یادکرد در پیشگاهت، و
اندوخته نزد خود قرار ده.

۵ و زبانم را به ستایش و سپاس و یاد و ثنای نیکوی بر
خودت گویا گردان، و قلبم را برای هدایت های دینت
گشاده ساز.

۶ و مرا و فرزندانم را از شیطان رانده شده، و از شر هر
حیوان سمی گزنده، و هر حیوان سمی کشنده،
و همه جانوران، و چشم زخم، و از شر هر شیطان
سرکشسی، و هر پادشاه ستمگری، و هر عیاش فریفته
ناز و نعمتی، پناه ده.

۷ و از شر هر ناتوان و توانایی، و از شر هر مهتر و
کھتری، و از شر هر خرد و کلانی، و از شر هر نزدیک
و دوری، و از شر هر جن و انسی که پرچم ستیز
با پیامبر تو عليه السلام و خاندانش عليه السلام را برافراشته، و از
شر هر جنبنده ای که «اختیارش به دست توست»
(پناهمان ده)؛ که همانا تویی «بر راه راست».

۸ معبودا! بر محمد عليه السلام و خاندان او عليه السلام درود فرست، و
هر که درباره من قصد بدی کند، او را از من منصرف
کن، و مکرش را از من بران، و شرش را از من دور دار،
و نیرنگش را به گلوگاه او بازگردان.

۹ و پیش رویش مانعی قرار ده، تا چشمش را از دیدنم کور،
و گوشش را از (شنیدن نام) من کرگردانی، و دلش
را هنگام یاد من قفل نمایی، و زبانش را از (سخن
درباره) من لال سازی، و سرش را فروکوبی، و عزتش
را خوار گردانی، و شکوهش را درهم شکنی، و گردنش
را رام سازی، و سرافرازی اش را زایل کنی، و مرا از همه
زیان ها و بدی هایش، و از طعنه و عیب جویی پشت
سر و پیش رویش، و از حسد و وزیدن و دشمنی اش،
و از بندها و دام هایش، و از لشکر پیاده و سواره اش در
امان بداری؛ که همانا تویی نفوذناپذیر توانا.

۶ وَأَعِزَّنِي وَذُرِّيَّتِي مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ، وَمِنْ شَرِّ
السَّامَةِ وَالْهَامَةِ وَالْعَامَةِ وَاللَّامَةِ، وَمِنْ شَرِّ
كُلِّ شَيْطَانٍ مَرِيدٍ، وَمِنْ شَرِّ كُلِّ سُلْطَانٍ
عَنِيدٍ، وَمِنْ شَرِّ كُلِّ مُتْرَفٍ حَفِيدٍ.

۷ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ ضَعِيفٍ وَشَدِيدٍ، وَمِنْ شَرِّ
كُلِّ شَرِيفٍ وَوَضِيعٍ، وَمِنْ شَرِّ كُلِّ صَغِيرٍ وَ
كَبِيرٍ، وَمِنْ شَرِّ كُلِّ قَرِيبٍ وَبَعِيدٍ، وَمِنْ شَرِّ
كُلِّ مَنْ نَصَبَ لِرَسُولِكَ وَلِأَهْلِ بَيْتِهِ حَرْبًا مِنْ
الْحَجْنِ وَالْإِنْسِ، وَمِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ أَنْتَ **«أَخَذُ
بِنَاصِيَتِهَا»**؛ إِنَّكَ **«عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ»**.

۸ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَمَنْ أَرَادَنِي بِسُوءٍ
فَاصْرِفْهُ عَنِّي، وَادْحَرَعْ عَنِّي مَكْرَهُ، وَادْرَأْ عَنِّي شَرَّهُ،
وَرُدِّ كَيْدَهُ فِي نَحْرِهِ.

۹ وَاجْعَلْ بَيْنَ يَدَيْهِ سُدًّا؛ حَتَّى تُعْمِيَ عَنِّي بَصَرَهُ، وَ
تُصَمِّرَ عَن ذِكْرِي سَمْعَهُ، وَتُقْفِلَ دُونَ إِنْخَارِي
قَلْبَهُ، وَتُخْرِسَ عَنِّي لِسَانَهُ، وَتَقْمَعَ رَأْسَهُ، وَتُذِلَّ
عِزَّهُ، وَتَكْسِرَ جَبْرُوتَهُ، وَتُذِلَّ رَقَبَتَهُ، وَتَقْسَحَ
كِبْرَهُ، وَتُؤْمِنَنِي مِنْ جَمِيعِ ضَرِّهِ وَشَرِّهِ، وَعَمَزِهِ
وَهِمَزِهِ وَلَمَزِهِ، وَحَسَدِهِ وَعَدَاوَتِهِ، وَحَبَائِلِهِ وَ
مَصَائِدِهِ، وَرَجْلِهِ وَخَيْلِهِ؛ إِنَّكَ عَزِيزٌ قَدِيرٌ.

وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ
عَلَيْهِمَا السَّلَامُ

۱ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَأَهْلِ بَيْتِهِ الطَّاهِرِينَ، وَاحْضِضْهُمْ بِأَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ وَرَحْمَتِكَ وَبَرَكَاتِكَ وَسَلَامِكَ.

۲ وَاحْضِضْ اللَّهُمَّ وَالِدِي بِالْكَرَامَةِ لَدَيْكَ، وَالصَّلَاةَ مِنْكَ؛ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ!

۳ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَالْهَمِّيْ عَلِمَ مَا يَجِبُ لَهُمَا عَلَيَّ إِهْمَاءً، وَاجْمَعْ لِي عَلِمَ ذَلِكَ كُلِّهِ تَمَامًا؛ ثُمَّ اسْتَعْمِلِي بِنِهَايَةِ تِلْهُمِّي مِنْهُ، وَوَقْفِي لِلتَّفُؤُذِ فِيمَا تُبْصِرِي مِنْ عَلَيْهِ؛ حَتَّى لَا يَفُوتَنِي اسْتِعْمَالُ شَيْءٍ عَلَّمْتَنِيهِ، وَلَا تَنْقُلْ أَرْكَانِي عَنِ الْحَفُوفِ فِيمَا أَلْهَمْتَنِيهِ.

۴ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ كَمَا سَرَفْتَنَا بِهِ، وَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ كَمَا أَوْجَبْتَ لَنَا الْحَقَّ عَلَى الْخَلْقِ بِسَبَبِهِ.

۵ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي أَهَابُهُمَا هَيْبَةَ السُّلْطَانِ الْعُسُوفِ، وَ أَبْرُهُمَا بَرَّ الْأُمْرِ الرَّؤُوفِ.

۶ وَاجْعَلْ طَاعَتِي لِوَالِدِي وَبِرِّي بِهِمَا أَقْرَبَ لِعَيْنِي مِنْ رَقْدَةِ الْوَسْطَانِ، وَأَنْلِجْ لِمَصْدَرِي مِنْ شَرَبَةِ الطَّمَّانِ؛ حَتَّى أُوشِرَ عَلَى هَوَايَ هَوَاهُمَا، وَأَقْدِمَ عَلَى رِضَايَ رِضَاهُمَا، وَاسْتَكْتَبِرَ بِرْهُمَا بِي وَإِنْ قَلَّ، وَاسْتَقْبَلَ بِرِّي بِهِمَا وَإِنْ كَثُرَ.

و از دعاهای آن حضرت عليه السلام است؛
برای پدر و مادرش عليه السلام

۱ معبودا! بر محمد ص بنده و فرستاده‌ات، و خاندان پاک او علیهم السلام درود فرست، و آنان را به برترین درودها و رحمت و برکات و تحیت خود، مخصوص بگردان.

۲ و معبودا! پدر و مادرم را به ارجمندی نزد خود، و درود از جانب خود مخصوص فرما؛ ای مهربان‌ترین مهربانان.

۳ معبودا! بر محمد ص و خاندان او علیهم السلام درود فرست، و دانش آنچه که درباره آن دو بر من واجب است، به من الهام فرما، و فراگیری همه آنها را به تمامی برابرم فراهم آور؛ آنگاه مرا به انجام آنچه الهام می‌فرمایی وادار، و برای اجرای آنچه مرا به دانستنش بینا می‌سازی توفیق ده؛ تا انجام هیچ چیزی که مرا آموخته‌ای از من فوت نگردد، و اعضايم از خدمت کردن در آنچه به من الهام فرموده‌ای، سنگینی نکنند.

۴ معبودا! بر محمد ص و خاندان او علیهم السلام درود فرست؛ همچنان‌که ما را به وجود او شرافت بخشیدی. و بر محمد و خاندانش درود فرست؛ همچنان‌که به سبب او برای ما حقی بر آفریدگان واجب فرمودی.

۵ معبودا! مرا چنان کن که همچون بیم از پادشاه خودکامه، از آن دو (پدر و مادرم) بیم داشته باشم، و همچون نیکی مادری مهربان، به آن دو نیکی نمایم.

۶ و فرمانبرداری‌ام را نسبت به پدر و مادرم و احسان به آن دو را، به چشم سرورانگیزتر از خواب تازه خوابیده، و در دلم گوارا تر از نوشیدن تشنه قرار ده؛ تا خواهش آنان را بر خواهش خویش ترجیح دهم، و خشنودی آنان را بر خشنودی خویش مقدم بدارم، و نیکی آن دو را نسبت به خود- هر چند اندک باشد- بسیار شمارم، و نیکی خود را نسبت به آنان- هر چند بسیار باشد- اندک بدانم.

۷ اللَّهُمَّ خَفِّضْ لَهُمَا صَوْتِي، وَأَطْبِ لَهُمَا كَلَامِي، وَأَلِنْ لَهُمَا عَرِيكِي، وَأَعْطِفْ عَلَيْهِمَا قَلْبِي، وَ صَيِّرْنِي بِهِمَا رَفِيقًا، وَعَلَيْهِمَا شَفِيقًا.

۸ اللَّهُمَّ اشْكُرْ لَهُمَا تَرِييَتِي، وَأَثِبُهُمَا عَلَى تَكْرِمَتِي، وَ احْفَظْ لَهُمَا مَا حَفِظَاهُ مِنِّي فِي صَعْرِي.

۹ اللَّهُمَّ وَمَا مَسَّهُمَا مِنِّي مِنْ أَدَى، أَوْ خَلَصَ إِلَيْهِمَا عَيْتِي مِنْ مَكْرُوهِ، أَوْ ضَاعَ قَلْبِي لَهُمَا مِنْ حَقِّي، فَاجْعَلْهُ حِطَّةً لِدُنُوبِهِمَا، وَعُلُوقًا فِي دَرَجَاتِهِمَا، وَزِيَادَةً فِي حَسَنَاتِهِمَا؛ يَا مُبَدِّلَ السَّيِّئَاتِ بِأَضَاعِفِهَا مِنَ الْحَسَنَاتِ!

۱۰ اللَّهُمَّ وَمَا تَعَدَّيَا عَلَيَّ فِيهِ مِنْ قَوْلٍ، أَوْ أَسْرَفَا عَلَيَّ فِيهِ مِنْ فِعْلٍ، أَوْ ضَيَعَا لِي مِنْ حَقِّي، أَوْ قَصَّرَا بِي عَنْهُ مِنْ وَاجِبٍ، فَقَدْ وَهَبْتُهُ لَهُمَا، وَجَدْتُ بِهِ عَلَيْهِمَا، وَرَغَبْتُ إِلَيْكَ فِي وَضْعِ تَبِعْتِهِ عَنْهُمَا؛ فَإِنِّي لَا أَتَهُمُهُمَا عَلَى نَفْسِي، وَلَا أَسْتَبْطِئُهُمَا فِي بَرِّي، وَلَا أَكْرَهُ مَا تَوَلَّيَاهُ مِنْ أَمْرِي؛ يَا رَبِّ!

۱۱ فَهَمَا أَوْجَبَ حَقًّا عَلَيَّ، وَأَقْدَمُ إِحْسَانًا إِلَيَّ، وَأَعْظَمُ مِنَّةً لَدَيَّ، مِنْ أَنْ أَقْصَهُمَا بِعَدْلٍ، أَوْ أَجَازِيَهُمَا عَلَى مِثْلِ.

۱۲ أَيْنَ إِذَا يَا إِلَهِي! طُولُ شُغْلِهِمَا بِتَرِييَتِي؟ وَ أَيْنَ شِدَّةُ تَعَبِهِمَا فِي حِرَاسَتِي؟ وَ أَيْنَ إِفْتَارُهُمَا عَلَيَّ أَنْفُسِهِمَا لِلتَّوَسُّعَةِ عَلَيَّ؟ هَيْهَاتَ! مَا يَسْتَوْفِيَانِ مِنِّي حَقَّهُمَا، وَلَا أُدْرِكُ مَا يَجِبُ عَلَيَّ لَهُمَا، وَلَا أَنَا بِقَاضٍ وَظِيْفَةٌ خِدْمَتِهِمَا.

۷ معبودا! صدایم را برای آن دو آهسته، و گفتارم را برای آنان خوشایند فرما، و اخلاقم را برای ایشان نرم، و دلم را بر آنان مهربان ساز، و مرا نسبت به آن دو، همراه، و بر آنان دلسوز بگردان.

۸ معبودا! به خاطر تربیت من از آنان سپاسگزاری فرما، و به خاطر گرامیداشت من پاداششان ده، و هرچه در کودکی ام درباره من مراعات کردند، برای ایشان مراعات فرما.

۹ معبودا! هر آزاری که از من به آن دو رسیده، یا کار ناپسندی از من نسبت به آن دو رخ داده، یا از سوی من حقی نسبت به ایشان ضایع گردیده، آن را سبب ریزش گناهان و ترفیع درجات و افزونی حسنات آنان قرار ده؛ ای تبدیل‌کننده بدی‌ها به چندین برابرش از خوبی‌ها!

۱۰ معبودا! و آنچه که در گفتار بر من ستم نموده‌اند، یا در کردار بر من زیاده‌روی کرده‌اند، یا درباره‌ام حقی را تباه ساخته‌اند، یا نسبت به من در وظیفه‌ای کوتاهی نموده‌اند، آن (حقوق) را به ایشان بخشیدم، و با این (بخشش) به آن دو احسان نمودم، و در برداشتن و ببال آن از ایشان به درگاه توری آوردم؛ زیرا من درباره خود، به آن دو بدگمان نیستم، و آنان را در نیکی نمودن نسبت به خود سهل‌انگار نمی‌پندارم، و هر کار مرا که عهده‌دار بوده‌اند ناپسند نمی‌دانم؛ ای پروردگار من!

۱۱ پس آن دو، حقی واجب‌تر بر عهده من، و احسانی دیرینه‌تر نسبت به من، و منتهی بزرگ‌تر از آن در نزد من دارند که آنان را به دادخواهی قصاص نمایم، یا به مانند (عمل آنان)، برایشان مکافات کنم.

۱۲ که در این حال، ای معبود من! چه می‌شود مشغولیت طولانی آنها به تربیت من؟ و چه می‌شود رنج بسیارشان در نگهداری از من؟ و چه می‌شود سخت‌گیری بر خودشان به خاطر آسایش من؟ چه دوراست! آنان (هرگز) حششان را به تمامی از من دریافت نمی‌کنند، و من آنچه که برای آن دو بر من واجب است درک، و وظیفه خدمتگزاری ایشان را ادا نمی‌کنم.

۱۳ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَعِيَّتِي، يَا خَيْرَ مَنْ اسْتُعِينَ بِهِ! وَوَقْفِي، يَا أَهْدَى مَنْ رُغِبَ إِلَيْهِ! وَلَا تَجْعَلْنِي فِي أَهْلِ الْعُقُوقِ لِلْآبَاءِ وَالْأُمَّهَاتِ، يَوْمَ «تَجْزَى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ».

۱۴ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَذُرِّيَّتِهِ، وَاخْصُصْ أَبَوَيَّ بِأَفْضَلِ مَا خَصَّصْتَ بِهِ آبَاءَ عِبَادِكَ الْمُؤْمِنِينَ وَأُمَّهَاتِهِمْ؛ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ!

۱۵ اللَّهُمَّ لَا تُنْسِنِي ذِكْرَهُمَا فِي أَذْبَارِ صَلَوَاتِي، وَفِي إِيَّائِي مِنْ أَنَاءِ لَيْلِي، وَفِي كُلِّ سَاعَةٍ مِنْ سَاعَاتِ نَهَارِي.

۱۶ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَاعْفِرْ لِي بِدُعَائِي لَهُمَا، وَاعْفِرْ لَهُمَا بِبِرِّهِمَا بِي مَغْفِرَةً حَتْمًا، وَارْضَ عَنْهُمَا بِشَفَاعَتِي لَهُمَا رِضًى عَزْمًا، وَبَلِّغُهُمَا بِالْكَرَامَةِ مَوَاطِنَ السَّلَامَةِ.

۱۷ اللَّهُمَّ وَإِنْ سَبَقَتْ مَغْفِرَتُكَ لَهُمَا فَشَفِّعْهُمَا فِيَّ، وَإِنْ سَبَقَتْ مَغْفِرَتُكَ لِي فَشَفِّعْنِي فِيهِمَا؛ حَتَّى نَجْتَمِعَ بِرَأْفَتِكَ فِي دَارِ كَرَامَتِكَ، وَمَحَلِّ مَغْفِرَتِكَ وَرَحْمَتِكَ؛ إِنَّكَ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ، وَ الْمَنِّ الْقَدِيمِ، وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ.

۱۳ پس، بر محمد ﷺ و خاندان او ﷺ درود فرست و مرا یاری ده؛ ای بهترین کسی که از او یاری طلبند! و مرا توفیق ده؛ ای راه نماینده ترین کسی که به او روی آورند! و مرادر زمره جفاکاران درحق پدران و مادران قرار نده؛ در روزی که «هر کس به آنچه کرده جزا داده شود، و آنان ستم نشوند».

۱۴ معبود! بر محمد و خاندان و فرزندان او ﷺ درود فرست، و پدر و مادرم را به برترین چیزی که پدران و مادران بندگان مؤمن خود را بدان امتیاز داده ای، ممتاز گردان؛ ای مهربان ترین مهربانان!

۱۵ معبود! یاد آنها را در پی نمازهایم، و در هر لحظه ای از لحظات شبم، و در هر ساعتی از ساعات روزم، فراموشم مساز.

۱۶ معبود! بر محمد ﷺ و خاندان او ﷺ درود فرست، و مرا به سبب دعای برای آن دو بیامرز، و آن دو را نیز به سبب نیکی شان نسبت به من، به آمرزشی حتمی بیامرز، و از آن دو به خاطر شفاعت من درباره ایشان، به رضایتی قطعی راضی شو، و ایشان را با تکریم به منزلگاه های امن و آرامش (در بهشت) برسان.

۱۷ معبود! و اگر آمرزش تو برای آن دو پیشی گرفته؛ پس آنان را شفیع من گردان، و اگر آمرزش تو بر من پیشی گرفته؛ پس مرا شفیع آنان گردان؛ تا آنکه به مهربانی تو، در سرای کرامت و جایگاه آمرزش و رحمتت گرد هم آییم؛ که همانا تویی صاحب احسان بزرگ و نعمت دیرینه، و تویی مهربان ترین مهربانان.

وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ ﷺ لِوَلَدِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ

و از دعاهای آن حضرت ﷺ است؛ برای فرزندانش ﷺ

۱ اللَّهُمَّ وَمَنْ عَلَيَّ بِبَقَاءِ وُلْدِي، وَيَا صَاحِبَهُمْ لِي، وَ يَا مُتَاعِي بِهِمْ.

۲ إِلَهِي! اَمُدِّدْ لِي فِي أَعْمَارِهِمْ، وَزِدْ لِي فِي آجَالِهِمْ، وَرَبِّ لِي صَغِيرَهُمْ، وَقَوِّ لِي صَعِيفَهُمْ، وَأَصِحِّحْ لِي أَبْدَانَهُمْ وَأَدْيَانَهُمْ وَأَخْلَاقَهُمْ، وَعَافِهِمْ فِي أَنْفُسِهِمْ وَفِي جَوَارِحِهِمْ، وَفِي كُلِّ مَا عُنَيْتُ بِهِ مِنْ أَمْرِهِمْ، وَأَذْرِرْ لِي وَعَلَى يَدِي أَرْزَاقَهُمْ.

۳ وَاجْعَلُهُمْ أَبْرَارًا اتَّقِيَاءَ، بُصْرَاءَ سَامِعِينَ، مُطِيعِينَ لَكَ، وَلَا وُلِيَاءَكَ مُجِبِينَ مُنَاصِحِينَ، وَلِجَمِيعِ أَعْدَائِكَ مُعَانِدِينَ وَمُبْغِضِينَ؛ آمِينَ!

۴ اللَّهُمَّ اشْدُدْ بِهِمْ عَضْدِي، وَأَقِمَّ بِهِمْ أَوْدِي، وَكَثِّرْ بِهِمْ عَدْدِي، وَزَيِّنْ بِهِمْ مَحْضَرِي، وَأَحْيِ بِهِمْ ذِكْرِي، وَاصْفِي بِهِمْ فِي غَيْبَتِي، وَأَعِيَّتِي بِهِمْ عَلَى حَاجَتِي.

۵ وَاجْعَلُهُمْ لِي مُجِيبِينَ، وَعَلَيَّ حَدِيثِينَ مُقْبِلِينَ، مُسْتَقِيمِينَ لِي مُطِيعِينَ، غَيْرَ عَاصِينَ وَلَا عَاقِبِينَ، وَلَا مُخَالِفِينَ وَلَا خَاطِبِينَ.

۶ وَأَعِيَّتِي عَلَى تَرْبِيَّتِهِمْ وَتَأْدِيبِهِمْ وَبِرِّهِمْ، وَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ مَعَهُمْ أَوْلَادًا ذُكُورًا، وَاجْعَلْ ذَلِكَ خَيْرًا لِي، وَاجْعَلُهُمْ لِي عَوْنًا عَلَى مَا سَأَلْتُكَ.

۱ معبود! و بر من منت گذار به ماندن فرزندانم، و به نیکوکاری آنان برای من، و به برخورداری ام از ایشان.

۲ معبود من! برایم، عمر آنان را طولانی گردان، و در مدت زندگی شان بیفزای، و کوچک آنان را بپروران، و ناتوانشان را نیرومند ساز، و بدن ها و دین و اخلاقشان را سالم بدار، و ایشان را در جان ها و اعضا و در هر کارشان که بدان اهتمام دارم عافیت بخش، و روزی شان را برای من و بر دست من فراوان جاری ساز.

۳ و آنان را نیکوکار، تقوایبشده، بینا، شنوا، و فرمانبردار خود، و دوست دار و خیرخواه دوستانت، و ستیزه گر و کینه جوی دشمنانت قرار ده؛ اجابت فرما!

۴ معبود! بازویم را به وسیله آنان توانا گردان، و کزی ام را به ایشان راست فرما، و شمارم را به سبب آنان افزون نما، و محفلم را به وجود آنان بیسارای، و یادم را به سبب ایشان زنده بدار، و در غیابم به وسیله آنها کفایتم فرما، و به سبب ایشان مرا بر (روا شدن) خواسته ام یاری فرما.

۵ و آنان را برایم دوستدار، مهربان، عطف، استوار، فرمانبر قرار ده؛ نه نافرمان و جفاکار، و نه مخالف و خطاکار.

۶ و مرا بر تربیت و تأدیب آنان، و نیکی نمودن به ایشان یاری فرما؛ و علاوه بر آنها از نزد خود فرزندان پسری عطایم فرما، و آن (عطا) را برایم خیر قرار ده، و در آنچه از تو خواسته ام ایشان را یاور من بگردان.

۷ وَأَعِزِّي وَدُرِّيَّتِي مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ؛ فَإِنَّكَ خَلَقْتَنَا وَأَمَرْتَنَا وَنَهَيْتَنَا، وَرَعَبْتَنَا فِي تَوَابِ مَا أَمَرْتَنَا، وَرَهَبْتَنَا عِقَابَهُ.

۸ وَجَعَلْتَ لَنَا عُدُوًّا يَكِيدُنَا، سَلَطْتَهُ مِنَّا عَلَى مَا لَمْ تُسَلِّطْنَا عَلَيْهِ مِنْهُ، أَسَكَنْتَهُ صُدُورَنَا، وَأَجْرَيْتَهُ مَجَارِي دِمَائِنَا، لَا يَعْغُلُ إِنْ عَفَلْنَا، وَلَا يَنْسَى إِنْ نَسِينَا، يُؤْمِنُنَا عِقَابَكَ، وَيُخَوِّفُنَا بِعَيْرِكَ.

۹ إِنْ هَمَمْنَا بِفَاحِشَةٍ شَجَعْنَا عَلَيْهَا، وَإِنْ هَمَمْنَا بِعَمَلٍ صَالِحٍ ثَبَطْنَا عَنْهُ، يَتَعَرَّضُ لَنَا بِالشَّهَوَاتِ، وَيَنْصِبُ لَنَا بِالشُّبُهَاتِ. إِنْ وَعَدْنَا كَذِبًا، وَإِنْ مَنَّا أَخْلَفْنَا، وَالْأَتَصَرَّفُ عَنَّا كَيْدُهُ يُضِلُّنَا، وَإِلَّا تَقِنَا خَبَالَهَ يَسْتَرِلْنَا.

۱۰ اللَّهُمَّ فَاقْهَرِ سُلْطَانَهُ عَنَّا بِسُلْطَانِكَ، حَتَّى تَحْبِسَهُ عَنَّا بِكَرَمِكَ الدُّعَاءِ لَكَ، فَتُصْبِحَ مِنْ كَيْدِهِ فِي الْمَعْصُومِينَ بِكَ.

۱۱ اللَّهُمَّ أَعْطِنِي كُلَّ سُؤْلِي، وَأَقْضِ لِي حَوَائِجِي، وَ لَا تَمْنَعْنِي الْإِجَابَةَ وَقَدْ صَمَمْتَهَا لِي، وَلَا تَحْجُبْ دُعَائِي عَنْكَ وَقَدْ أَمَرْتَنِي بِهِ.

۱۲ وَآمَنْ عَلَى بَيْتِي بِمَا يُصْلِحُنِي فِي دُنْيَايَ وَآخِرَتِي، مَا ذَكَرْتُ مِنْهُ وَمَا نَسِيتُ، أَوْ أَظْهَرْتُ أَوْ أَخْفَيْتُ، أَوْ أَغَلَنْتُ أَوْ أَسْرَرْتُ.

۱۳ وَاجْعَلْنِي فِي جَمِيعِ ذَلِكَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ بِسُؤَالِي إِيَّاكَ، الْمُنْتَجِحِينَ بِالطَّلَبِ إِلَيْكَ، غَيْرِ الْمُنُوعِينَ بِالتَّوَكُّلِ عَلَيْكَ، الْمُعَوِّدِينَ بِالتَّعَوُّدِ بِكَ، الرَّاجِحِينَ فِي التِّجَارَةِ عَلَيْكَ، الْمُجَارِينَ بِعَيْرِكَ.

۷ و مرا و فرزندانم را از شیطان رانده شده پناه ده؛ که همانا تو ما را آفریدی و امر و نهی مان کردی، و به پاداش آنچه ما را امر کردی اشتیاقمان بخشیدی، و از کیفر آن (نهی) ما را بیم دادی.

۸ و برایمان دشمنی قرار دادی که با ما نیرنگ می‌کند؛ او را بر ما مسلط ساختی، به چیزی که ما را به آن اندازه بر او چیره نساختی؛ در سینه‌هایمان جایش دادی، و در مجاری خونمان روانش ساختی؛ اگر ما غافل گردیم، او غفلت نمی‌کند، و اگر ما فراموش کنیم، او فراموش نمی‌کند؛ ما را از کیفر تو ایمن می‌سازد، و از غیر تو می‌ترساند.

۹ اگر آهنگ کار زشتی کنیم، ما را بر آن دلیر می‌سازد و اگر آهنگ کار شایسته‌ای نماییم، ما را از آن باز می‌دارد؛ خواهش‌های دل را به ما عرضه می‌کند، و شبهه‌ها را برایمان عَلم می‌کند؛ اگر ما را وعده دهد، به ما دروغ می‌گوید، و اگر آرزومندان سازد، با ما خلاف می‌کند، و اگر تو نیرنگش را از ما بازگردانی، گمراهمان می‌سازد، و اگر از تباهی‌اش نگاهمان نداری، ما را می‌لغزانند.

۱۰ معبود! به چیره‌دستی‌ات، تسلط او را بر ما مغلوب گردان؛ تا با دعای بسیار به درگاهت، او را از (فریب) ما بازداری، و به یاری تو در زمره مصون ماندگان از نیرنگش درآییم.

۱۱ معبود! همه خواسته‌هایم را به من عطا فرما، و همه نیازهایم را برآورده ساز و مرا از اجابت نومید مکن؛ که خود آن را برایم ضمانت کردی، و دعایم را از درگاهت پوشیده مدار؛ که خود مرا بدان امر فرمودی.

۱۲ و بر من منت نه، با همه آنچه مرا در دنیا و آخرت شایسته می‌سازد؛ آنچه از آن یاد نموده و آنچه فراموش کرده‌ام؛ یا اظهار کرده یا پنهان نموده‌ام؛ یا آشکار کرده یا پنهان داشته‌ام.

۱۳ و در همه این‌ها مرا با درخواستم از تو از اصلاح‌گران؛ با طلب به پیشگاه تو، از کامیابان؛ با توکل بر تو، از بهره‌مندان؛ با پناهنده‌گی به درگاه تو، از بازگردیدگان؛ در معامله با تو، از سود بردگان؛ به عزت تو، از امان یافتگان، قرار ده.

۱۴ الْمَوْسِعَ عَلَيْهِمُ الرِّزْقُ الْحَلَالَ مِنْ فَضْلِكَ، الْوَابِعَ بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ، الْمُعَزِّينَ مِنَ الذُّلِّ بِكَ، وَ الْمُجَارِينَ مِنَ الظُّلْمِ بِعَدْلِكَ، وَ الْمُعَافِينَ مِنَ الْبَلَاءِ بِرَحْمَتِكَ، وَ الْمُعْتَنِينَ مِنَ الْفَقْرِ بِعِنَاكَ.

۱۵ وَالْمَعْصُومِينَ مِنَ الذُّنُوبِ وَالزَّلَلِ وَالْخَطَا بِتَقْوَاكَ، وَ الْمُؤَقِّقِينَ لِلْخَيْرِ وَالرُّشْدِ وَالصَّوَابِ بِطَاعَتِكَ، وَ الْمُحَالِلِ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الذُّنُوبِ بِقُدْرَتِكَ، التَّارِكِينَ لِكُلِّ مَعْصِيَتِكَ، السَّاكِنِينَ فِي جَوَارِكَ.

۱۶ اللَّهُمَّ أَعْطِنَا جَمِيعَ ذَلِكَ بِتَوْفِيقِكَ وَرَحْمَتِكَ، وَ أَعِزَّنَا مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ، وَأَعْطِ جَمِيعَ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ، مِثْلَ الَّذِي سَأَلْتَنِي لِنَفْسِي وَلِوَلَدِي، فِي عَاجِلِ الدُّنْيَا وَآجِلِ الْآخِرَةِ؛ إِنَّكَ قَرِيبٌ مُجِيبٌ سَمِيعٌ عَلِيمٌ، عَفُوٌّ غَفُورٌ رُؤُوفٌ رَحِيمٌ.

۱۷ وَآتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ.

۱۴ (آنان که) به سبب بخشش و کرم تو، از احسان گسترده‌ات روزی حلال برایشان فراخ گشته، به وسیله تو از خواری به ارجمندی رسیده، و به دادگری تو از ستم پناه بسته، و به رحمت تو از بلا عافیت یافته، و به توانگری تو از فقر به بی‌نیازی رسیده‌اند.

۱۵ و (آنان که) به نگهداری تو، از گناهان و لغزش و خطا مصون مانده، و به سبب فرمانبرداری تو به خیر و هدایت و راستی توفیق یافته‌اند، و به قدرت تو میان آنان و گناهان فاصله افتاده؛ آنچنان که هرگونه نافرمانی‌ات را ترک نموده، در جوار تو آرام گرفته‌اند.

۱۶ معبود! همه این (درخواست‌ها) را به توفیق و مهربانی‌ات به ما عطا فرما، و از عذاب آتش پناهمان ده؛ و مانند آنچه را که برای خود و فرزندانم از تو درخواست کرده‌ام، به همه مردان و زنان مسلمان، و همه مردان و زنان مؤمن، در این دنیا و آن دنیا عطا بفرما؛ که همانا تویی نزدیک، اجابت‌کننده، شنوا، دانا، بخشاینده، آمرزنده، رؤوف، مهربان.

۱۷ و «به ما در دنیا نعمت نیکو و در آخرت نعمت نیکو عطا فرما، و از عذاب آتش نگاهمان دار».

وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ لِجِيرَانِهِ وَ
أَوْلِيَائِهِ إِذَا ذَكَرَهُمْ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَتَوَلَّنِي فِي جِيرَانِي
وَ مَوَالِي الْعَارِفِينَ بِحَقِّنَا، وَ الْمُنَابِذِينَ لِأَعْدَائِنَا
بِأَفْضَلِ وَ لَا يَتِيكَ.

وَوَقَّهْمُ لِإِقَامَةِ سُنَّتِكَ، وَ الْاِخْتِادِ بِمَحَاسِنِ أَدَبِكَ، فِي
إِرْفَاقِ ضَعِيفِهِمْ، وَ سَدِّ خَلَّتِهِمْ، وَ عِيَادَةِ مَرِيضِهِمْ، وَ
هِدَايَةِ مُسْتَرْشِدِهِمْ، وَ مَنَاصِحَةِ مُسْتَشِيرِهِمْ، وَ تَعَهُدِ
قَادِمِهِمْ، وَ كِتْمَانِ أَسْرَارِهِمْ، وَ سِرِّ عَوْرَاتِهِمْ، وَ نُصْرَةِ
مَظْلُومِهِمْ، وَ حُسْنِ مُوَالَاةِهِمْ بِالْمَاعُونِ، وَ الْعَوْدِ عَلَيْهِمْ
بِالْحِدَّةِ وَ الْإِفْضَالِ، وَ اعْطَاءِ مَا يَجِبُ لَهُمْ قَبْلَ السُّؤَالِ.

وَ اجْعَلْنِي اللَّهُمَّ أَجْرِي بِالْإِحْسَانِ مُسَيَّبُهُمْ، وَ أَعْرِضْ
بِالْتَّجَاؤِ عَنْ ظَالِمِهِمْ، وَ اسْتَعْمِلْ حُسْنَ الظَّنِّ فِي
كَافَّةِهِمْ، وَ اتَوَلَّى بِالْبِرِّ عَامَتَهُمْ، وَ اغْضُ بِصُرِّي
عَنَّهُمْ عَقَّةً، وَ الْيُنْ جَانِبِي لَهُمْ تَوَاضِعاً، وَ ارْتُقْ عَلَى
أَهْلِ الْبَلَاءِ مِنْهُمْ رَحْمَةً، وَ أَسِرُّ لَهُمْ بِالْغَيْبِ مَوَدَّةً، وَ
أُحِبُّ بَقَاءَ التَّعَمَّةِ عِنْدَهُمْ نُصْحاً، وَ أُوجِبُ لَهُمْ مَا
أُوجِبُ لِحَامَّتِي، وَ أَرْغِي لَهُمْ مَا أَرْغِي لِحَاصَّتِي.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَ ارزُقْنِي مِثْلَ ذَلِكَ
مِنْهُمْ، وَ اجْعَلْ لِي أَوْفَى الحُظُوظِ فِيمَا عِنْدَهُمْ، وَ
زِدْهُمْ بَصِيرَةً فِي حَقِّي، وَ مَعْرِفَةً بِفَضْلِي، حَتَّى
يَسْعَدُوا بِي وَ أَسْعَدَ بِهِمْ؛ آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ!

۲۶

و از دعاهای آن حضرت عليه السلام است؛
برای همسایگان و دوستانش، هرگاه
ایشان را یاد می نمود.

۱ معبودا! بر محمد ص و خاندان او علیهم السلام درود فرست، و
مرا در باره همسایگان و دوستانم، که عارف به حق ما
هستند، و آشکارا با دشمنان ما دشمنی می کنند، به
بترین یاری ات یاری فرما.

۲ و آنان را برای به پا داشتن سنتت، و به کارگرفتن
آداب نیکویت توفیق ده؛ در : مدارای با ناتوانشان،
و رفع نیازشان، و عیادت از بیمارشان، و راهنمای
راه جویشان، و خیرخواهی مشورت خواهشان، و
دیدار از سفر آمده شان، و پنهان نمودن رازهایشان،
و پوشاندن عیب هایشان، و یاری ستم دیده شان، و
همراهی نیکو با آنان در تهیته مایحتاج زندگی، و فایده
رساندن به ایشان با بخشش و احسان فراوان، و اعطای
آنچه برایشان ضروری است پیش از درخواست کردن.

۳ و معبودا! مرا چنان کن که بدکردارشان را به لطف
پاداش دهم، و از ستمکارشان با گذشت درگذرم،
و درباره همه آنان گمان نیکو برم، و همگی آنان را
به نیکی اداره نمایم، و از سر پاکدامنی چشم از آنان
فرو افکنم، و از روی تواضع برای آنان فروتنی کنم،
و از سر مهر برگرفتارانشان رقت آورم، و در نبودشان
دوستی آنان را در دل نهان دارم، و از روی خیرخواهی
ماندگاری نعمت را نزد آنان دوست بدارم، و هر چه
را برای خویشاوندانم لازم می دانم، برای آنان نیز لازم
شمارم، و آنچه را درباره نزدیکانم مراعات می کنم،
درباره ایشان نیز رعایت نمایم.

۴ معبودا! بر محمد ص و خاندان او علیهم السلام درود فرست،
و مانند این (خواسته) ها را از سوی آنان روزی من
بفرما، و در آنچه نزد ایشان است کامل ترین بهره ها را
برایم قرار ده، و بینش آنان را در حق من، و شناختشان
را نسبت به فضیلتم افزون فرما؛ تا آنان به سبب من
نیکبخت گردند، و من نیز به واسطه ایشان سعادت
یابم؛ اجابت فرما، ای پروردگار جهانیان!

۲۷

وَ كَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ لِأَهْلِ التُّغُورِ

و از دعاهای آن حضرت عليه السلام است؛
برای مرزداران

۱ معبودا! بر محمد ص و خاندان او علیهم السلام درود فرست،
و به عزت خود مرزهای مسلمانان را پاس دار،
و به نیرویت نگهبانان آن ها را قوی گردان، و از
توانگری ات عطایای ایشان را فراوان ساز.

۲ معبودا! بر محمد ص و خاندان او علیهم السلام درود فرست، و
شمار آنان را بسیار فرما، و سلاح هایشان را بزان ساز،
و اطراف (منطقه عملیات) آنان را محافظت نما، و
قلب سپاهشان را مستحکم گردان، و جمعشان را
الفت بخش، و کارشان را تدبیر فرما، و آذوقه ایشان را
پی درپی برسان، و هزینه های معیشت آنان را خود
کفایت فرما، و بازویشان را با پیروزی توانا گردان،
و با شکیبایی یاری شان کن، و به آنان دقت در
چاره اندیشی بیاموز.

۳ معبودا! بر محمد ص و خاندان او علیهم السلام درود فرست،
و آنچه را نمی شناسند بدان آگاهشان ساز، و آنچه
را نمی دانند به ایشان بیاموز، و به آنچه بینش ندارند
بینایشان فرما.

۴ معبودا! بر محمد ص و خاندان او علیهم السلام درود فرست،
و هنگام رویایی آنان با دشمن، یاد دنیای خدعه گر
فریبنده آنان را از خاطر آنان ببر، و اندیشه های مال
فتنه انگیز را از دل هایشان محو گردان.

۵ و بهشت را نصب العین آنان قرار ده، و آنچه را
در آن فراهم آورده ای؛ از : مسکن های جاوید، و
جایگاه های کرامت، و سمین تنان نیکوروی، و
نهرهای جاری با نوشیدنی های گوناگون، و درختان
شاخه آویخته با انواع میوه ها، در برابر دیدگان آنان
نمایان ساز؛ تا هیچ یک از آنان آهنگ بازگشت
نکند، و اندیشه گریز از حریف خویش را در دل
نگذرانند.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَ حَصِّنْ تُّغُورَ
الْمُسْلِمِينَ بِعِزَّتِكَ، وَ أَيْدِ حَمَاتِنَا بِقُوَّتِكَ، وَ أَسْبِغْ
عَطَايَاهُمْ مِنْ حِدَّتِكَ.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَ كَثِّرْ عِدَّتَهُمْ،
وَ اشْحَذْ أَسْلِحَتَهُمْ، وَ احْرُسْ حَوْرَتَهُمْ، وَ امْنَعْ
حَوْتَهُمْ، وَ الْفِ جَمْعَهُمْ، وَ دَبِّرْ أَمْرَهُمْ، وَ وَاثِرْ
بَيْنَ مِيرِهِمْ، وَ تَوَحَّدْ بِكِفَايَةِ مُؤْنِهِمْ، وَ اعْضُدْهُمْ
بِالنَّصْرِ، وَ اعْنَهُمْ بِالصَّبْرِ، وَ الْطَفَّ لَهُمْ فِي الْمَكْرِ.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَ عَرِّفَهُمْ مَا يَجْهَلُونَ،
وَ عَلِّمَهُمْ مَا لَا يَعْلَمُونَ، وَ بَصِّرْهُمْ مَا لَا يُبْصِرُونَ.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَ أَنْسِبِهِمْ عِنْدَ لِقَائِهِمْ
الْعَدُوَّ ذِكْرَ دُنْيَاهُمْ الخِدَاعَةِ الْعُرُورِ، وَ امْحُ عَنْ
قُلُوبِهِمْ خَطَرَاتِ الْمَالِ الْفَتُونِ.

وَ اجْعَلِ الْجَنَّةَ نُصَبَ أَعْيُنِهِمْ، وَ لَوْحَ مِنْهَا
لِابْتَصَارِهِمْ مَا أَعَدَدْتَ فِيهَا، مِنْ مَسَاكِنِ
الْخُلْدِ وَ مَنَازِلِ الْكِرَامَةِ، وَ الْحُورِ الْحِسَانِ، وَ الْأَنْهَارِ
الْمُطْرَدَةِ بِأَنْوَاعِ الْأَشْرِيَةِ، وَ الْأَشْجَارِ الْمُتَدَلِّيَةِ
بِصُنُوفِ الثَّمَرِ، حَتَّى لَا يَهُمَّ أَحَدٌ مِنْهُمْ بِالْإِدْبَارِ، وَ
لَا يُحَدِّثُ نَفْسَهُ عَنْ قَرْنِهِ بِفِرَارٍ.

- ۶ اللَّهُمَّ أَقْلَلْ بِذَلِكَ عَدُوَّهُمْ، وَ أَقْلِمْ عَنْهُمْ أَظْفَارَهُمْ، وَ فَرِّقْ بَيْنَهُمْ وَ بَيْنَ أَسْلِحَتِهِمْ، وَ اخْلَعْ وَ تَأْتِقْ أَفْئِدَتِهِمْ، وَ بَاعِذْ بَيْنَهُمْ وَ بَيْنَ أَرْوَدَتِهِمْ، وَ حَيِّرْهُمْ فِي سُبُلِهِمْ، وَ صَلِّ لَهُمْ عَنْ وَجْهِهِمْ.
- ۷ وَ أَقْطَعْ عَنْهُمْ الْمَدَدَ، وَ انْقُصْ مِنْهُمْ الْعَدَدَ، وَ اَمْلَأْ أَفْئِدَتَهُمُ الرُّعْبَ، وَ اقْبِضْ أَيْدِيَهُمْ عَنِ الْبَسْطِ، وَ اخْزِمِ أَلْسِنَتَهُمْ عَنِ التُّنْقِ، وَ سَرِّدْ بِهِمْ مَنْ خَلَفَهُمْ، وَ نَكِّلْ بِهِمْ مَنْ وَرَاءَهُمْ، وَ أَقْطَعْ بِحِزْبِهِمْ أَطْمَاعَ مَنْ بَعْدَهُمْ.
- ۸ اللَّهُمَّ عَقِّمْ أَرْحَامَ نِسَائِهِمْ، وَ يَسِّسْ أَصْلَابَ رِجَالِهِمْ، وَ أَقْطَعْ نَسْلَ دَوَابِهِمْ وَ أَنْعَامِهِمْ، لَا تَأْتِمْ لِسَمَائِهِمْ فِي قَطْرِ، وَلَا لِأَرْضِهِمْ فِي نَبَاتٍ.
- ۹ اللَّهُمَّ وَ قَوِّ بِذَلِكَ مِحَالَ أَهْلِ الْإِسْلَامِ، وَ حَصِّنْ بِهِ دِيَارَهُمْ، وَ تَمِّمْ بِهِ أَمْوَالَهُمْ، وَ فَرِّغْهُمْ عَنْ مُحَارَبَتِهِمْ لِعِبَادَتِكَ، وَ عَنِ مُتَابَذَتِهِمْ لِلْخَلْوَةِ بِكَ؛ حَتَّى لَا يُعْبَدَ فِي بِقَاعِ الْأَرْضِ غَيْرُكَ، وَلَا تُعْفَرَ لِأَحَدٍ مِنْهُمْ جَبْهَةٌ دُونَكَ.
- ۱۰ اللَّهُمَّ اغْزُ بِكُلِّ نَاحِيَةٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ عَلَى مَنْ يَأْزَأُهُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ، وَ أَمِدْهُمْ بِمَلَائِكَةٍ مِنْ عِنْدِكَ مُرْدِفِينَ؛ حَتَّى يَكْشِفُوهُمْ إِلَى مُنْقَطَعِ الشَّرَابِ قَتْلًا فِي أَرْضِكَ وَ أَسْرًا، أَوْ يُقَرُّوا بِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، وَ حَذِّكَ لَا شَرِيكَ لَكَ.
- ۶ معبودا! به این وسیله دشمنانشان را سست، و چنگال‌های آنان را از پیکرشان قطع فرما، و میان آنان و سلاح‌هایشان جدایی بیفکن، و بند دل‌هایشان را (از ترس) پاره ساز، و میان آنان و آذوقه‌هایشان فاصله بینداز، و آنان را در راه‌هایشان سرگردان، و از مقصدشان گمراه بگردان.
- ۷ و کمک‌رسانی را از ایشان قطع فرما، و از شمار آنان بکاه، و دل‌هایشان را از ترس آکنده ساز، و دست‌هایشان را از تصرف بازدار، و زبان‌هایشان را از گفتار ببند، و با (شکست) آنان، نیروهای پشتیبان‌شان را فراری ده، و مانع کسانی باش که که پشت آنهایند، و با خواری آنان، طمع کسانی که پس از ایشانند، قطع گردان.
- ۸ معبودا! ارحام زنانشان را نابارور، و اصلاّب مردانشان را خشک گردان، و نسل جنبنندگان و چهارپایانشان را قطع فرما، به آسمانشان اجازه بارش قطره‌ای، و به زمینشان رخصت رویش گیاهی مده.
- ۹ معبودا! و بدین وسیله تدبیر مسلمانان را نیرومند گردان، و سرزمین‌های آنان را استوار دار، و دارایی‌های ایشان را بهره‌ور ساز، و آنان را برای عبادت، از جنگ با دشمنان، و برای خلوت با خودت، از کارزار با آنان، آسوده خاطر فرما؛ تا در کرانه‌های زمین، جز تو پرستیده نشود، و هیچ یک از آنان پیشانی جز برای تو، به خاک نساید.
- ۱۰ معبودا! اهل هر منطقه‌ای از مسلمانان را به جنگ با مشرکانی که در برابر آنان هستند برانگیز، و آنان را از جانب خود با فرشتگانی که پی‌درپی می‌آیند یاری فرما؛ تا دشمنان را به دورترین نقطه زمین برانند؛ در حالی که یا در زمین کشته و اسیر شده باشند، یا اقرار نمایند به اینکه: تویی معبودی که جز تو معبودی نیست، یگانه‌ای هستی که شریکی برایت نیست.

- ۱۱ اللَّهُمَّ وَاعْمُرْ بِذَلِكَ أَعْدَاءَكَ فِي أَقْطَارِ الْبِلَادِ، مِنْ الْهِنْدِ وَ الرَّوْمِ وَ التُّرْكِ وَ الْخَزَرِ وَ الْحَبِشِ وَ التُّوْبَةِ وَ الزَّنْجِ وَ السَّقَالِبَةِ وَ الدِّيَالِمَةِ وَ سَائِرِ أَمْرِ الشِّرْكِ، الَّذِيْنَ تَحْفَى أَسْمَاؤُهُمْ وَ صِفَاتُهُمْ، وَ قَدْ أَحْصَيْتَهُمْ بِمَعْرِفَتِكَ، وَ أَشْرَفْتَ عَلَيْهِمْ بِقُدْرَتِكَ.
- ۱۲ اللَّهُمَّ اشْغَلِ الْمُشْرِكِينَ بِالْمُشْرِكِينَ عَنْ تَتَاوُلِ أَطْرَافِ الْمُسْلِمِينَ، وَ خُذْهُمْ بِالْأَقْصَى عَنْ تَنْقِصِهِمْ، وَ تَبْطِئْهُمْ بِالْفُرْقَةِ عَنِ الْاِحْتِشَادِ عَلَيْهِمْ.
- ۱۳ اللَّهُمَّ اَحْلُ قُلُوبَهُمْ مِنَ الْأَمْنَةِ، وَ أَبْدَانَهُمْ مِنَ الْقُوَّةِ، وَ أَذْهِلْ قُلُوبَهُمْ عَنِ الْاِحْتِيَالِ، وَ أَوْهِنْ أَرْكَانَهُمْ عَنْ مُنَازَلَةِ الرِّجَالِ، وَ جَبِّهِمْ عَنْ مُقَارَعَةِ الْأَبْطَالِ.
- ۱۴ وَ ابْعَثْ عَلَيْهِمْ جُنْدًا مِنْ مَلَائِكَتِكَ بِبَاسٍ مِنْ بَاسِكَ، كَفَعْلِكَ يَوْمَ بَدْرٍ، تَقْطَعُ بِهِ دَابِرَهُمْ وَ تَحْصُدُ بِهِ شَوْكَتَهُمْ، وَ تَفَرِّقُ بِهِ عَدَدَهُمْ.
- ۱۵ اللَّهُمَّ وَ امْرُجْ مِيَاهَهُمْ بِالْوَبَاءِ، وَ أَطْعِمْتَهُمْ بِالْأَذْوَاءِ، وَ آوِرْ بِلَادَهُمْ بِالْحُسُوفِ، وَ أَلِجْ عَلَيْهَا بِالْفُدُوفِ، وَ أَفْرَعَهَا بِالْمُحُولِ.
- ۱۶ وَ اجْعَلْ مِيرَهُمْ فِي أَحْصِ أَرْضِكَ وَ أَبْعِدْهَا عَنْهُمْ، وَ امْنَعْ حُصُونَهَا مِنْهُمْ، أَصْنَمُهُمْ بِالْجُوعِ الْمُقْبِرِ وَ السُّقْمِ الْأَلِيمِ.
- ۱۱ معبودا! به این سرنوشت، همه دشمنانت را در اطراف همه سرزمین‌ها گرفتار ساز؛ از هند و روم و بلاد ترک، و دریای خزر، و سرزمین حبش، و سرزمین‌های نوبه، و زنگبار، و سقالبیان، و دیلمان و تمام امت‌های مشرک که نام‌ها و ویژگی‌های آنان پنهان است، و توبه علم خود شمار آنها را می‌دانی، و به توانایی ات بر آنان احاطه داری.
- ۱۲ معبودا! مشرکان را از دست‌یازی به حدود مسلمانان به یکدیگر مشغول گردان، و ایشان را با کاستن، از کاستن مسلمانان بازگیر، و با پراکندگی، از گرد آمدن علیه آنان بازدار.
- ۱۳ معبودا! دل‌های آنان را از آرامش، و بدن‌هایشان را از نیرو تهی گردان، و قلب‌هایشان را از چاره‌اندیشی غافل ساز، و سران آنان را از نبرد تن به تن با مردان کارزار ناتوان فرما، و از جنگیدن با دلیران بترسان.
- ۱۴ و همچون کردارت در روز بدر، بر آنان لشگری از فرشتگان را به عذابی از عذاب (های) خود برانگیز؛ تا بدان ریشه آنان را قطع گردانی، و شکوهشان را برچینی، و جمعیتشان را پراکنده سازی.
- ۱۵ معبودا! آب‌های آنان را به وباء، و خوراکشان را با بیماری‌ها درآمیز، و سرزمین‌هایشان را با فروریدن در زمین (زلزله، سونامی) ویران ساز، و پیوسته بر آن سرزمین‌ها سنگ (بلا) بیفکن، و خشکسالی فرود آور.
- ۱۶ و آذوقه آنان را در خشک‌ترین و دورترین نقاط زمینت نسبت به ایشان قرار ده، و حصارهایش را از (دسترسی) آنان بازدار، و به گرسنگی دائمی و بیماری دردناک گرفتارشان فرما.

۱. از جیحون تا خراسان. (فرهنگ فارسی معین / اعلام)
۲. اتیوپی. (همان)
۳. «جنوب مصر تا شرق رود نیل» نوبه، ایالتی است در شمال شرقی کشور سودان. (همان)

۴. آفریقا. (همان)
۵. «بین بلغارستان و قسطنطنیه»، سرزمین اسلاو، چک و اسلواکی و یوگسلاوی. (همان)
۶. عراق عجم، فارس، کرمان. (همان)

۱۷ اللَّهُمَّ وَأَيُّمَا غَزَاهُمْ مِنْ أَهْلِ مِلَّتِكَ، أَوْ مُجَاهِدٍ جَاهَدَهُمْ مِنْ أَتْبَاعِ سُنَّتِكَ، لِيَكُونَ دِينُكَ الْأَعْلَى وَحِزْبُكَ الْأَقْوَى وَحَظُّكَ الْأَوْفَى؛ فَلَقِيهِ الْيُسْرَ، وَهَيِّئْ لَهُ الْأَمْرَ، وَتَوَلَّهُ بِاللُّجَجِ.

۱۸ وَتَخَيَّرْ لَهُ الْأَصْحَابَ، وَاسْتَقْوِ لَهُ الظَّهْرَ، وَاسْمِعْ عَلَيْهِ فِي التَّفَقُّةِ، وَمَتِّعْهُ بِاللَّنَّاسِطِ، وَأَطْفِ عَنَّهُ حَرَارَةَ الشَّقْوَى، وَأَجِرْهُ مِنْ غَمِّ الْوَحْشَةِ، وَأَنْسِهِ ذِكْرَ الْأَهْلِ وَالْوَالِدِ.

۱۹ وَأَثِرْ لَهُ حُسْنَ النَّيَّةِ، وَتَوَلَّهُ بِالْعَافِيَةِ، وَأَصْحِبْهُ السَّلَامَةَ، وَأَغْفِهِ مِنَ الْجُبْنِ، وَاللَّهُمَّ الْجُرْأَةَ، وَأَرْزُقْهُ الشِّدَّةَ، وَأَيِّدْهُ بِالنُّصْرَةِ، وَعَلِّمَهُ السِّيْرَ وَالسُّنْنَ، وَ سَدِّدْهُ فِي الْحُكْمِ.

۲۰ وَأَعِزِّلْ عَنَّهُ الرِّيَاءَ، وَخَلِّصْهُ مِنَ السَّمْعَةِ، وَأَجْعَلْ فِكْرَهُ وَذِكْرَهُ وَطَعْنَهُ وَإِقَامَتَهُ فِيكَ وَوَلَكَ.

۲۱ فَإِذَا صَافَّ عَدُوَّكَ وَعَدُوَّهُ؛ فَقَلِّلْهُمْ فِي عَيْنِهِ، وَ صَغِّرْ سَائِبَهُمْ فِي قَلْبِهِ، وَأِدِلْ لَهُ مِنْهُمْ، وَلَا تُدِلْهُمْ مِنْهُ.

۲۲ فَإِنْ حَتَمْتَ لَهُ بِالسَّعَادَةِ، وَقَضَيْتَ لَهُ بِالشَّهَادَةِ؛ فَبَعْدَ أَنْ يَجْتَاحَ عَدُوَّكَ بِالْقَتْلِ، وَبَعْدَ أَنْ يَجْهَدَ بِهِمُ الْأَسْرَ، وَبَعْدَ أَنْ تَأْمَنَ أَطْرَافَ الْمُسْلِمِينَ، وَ بَعْدَ أَنْ يُؤَلِّيَ عَدُوَّكَ مُدْبِرِينَ.

۱۷ معبودا! و هر رزمنده‌ای از اهل دین تو که با آنان بجنگد، یا جهادگری از پیروان آیین تو که با ایشان جهاد نماید؛ تا دین تو برتر و حزب تو نیرومندتر، و بهره‌دوستان تو کامل‌تر گردد، برای او آسانی پیش آور، و کار را بر او هموار گردان، و به پیروزی یاری اش فرما.

۱۸ و برای او همنشینان برگزین، و پشتش را قوی گردان، و در هزینه زندگی بر او وسعت بخش، و او را از نشاط برخوردار ساز، و سوز اشتیاق (به خانواده) را از او فرو بنشان، و از اندوه تنهایی پناهش ده، و یاد خانواده و فرزند را فراموشش گردان.

۱۹ و به نیت نیکو هدایتش فرما، و به عافیت یاری اش ده، و تندرستی را همراهش ساز، و از ترس دورش دار، و به او شجاعت الهام فرما، و سرسختی (با دشمن) را روزی اش گردان، و به پیروزی نیرومندش ساز، و راه‌ها و روش‌ها را به او بیاموز، و او را در تصمیم استوار بدار.

۲۰ و ریا را از او دور دار، و از سُمعه (شهرت طلبی) خالصش گردان، و فکر و ذکرش را و رفتن و ماندنش را، در راه خود و برای خودت قرار ده.

۲۱ پس هرگاه که رود روی دشمن تو و دشمن خود به مصاف ایستد، آنان را در چشم او اندک بنمایان، و جایگاهشان را در دلش کوچک بگردان، و او را بر آنان چیره ساز، و آنان را بر او پیروز مگردان.

۲۲ پس اگر (زندگی را) برای او به نیکبختی پایان بخشیدی و شهادت را سرنوشتش ساختی، پس از آن باشد که دشمنت را با کشتن نابود ساخته، و با اسارت، آنان را به خواری افکنده باشد، و پس از آن باشد که مرزهای مسلمانان ایمنی یافته، و دشمنت گریزان، پشت کرده باشد.

۲۳ اللَّهُمَّ وَأَيُّمَا مُسْلِمٍ خَلَفَ غَازِيًا أَوْ مُرَابِطًا فِي دَارِهِ، أَوْ تَعَهَّدَ خَالِفِيهِ فِي غَيْبَتِهِ، أَوْ أَعَانَهُ بِطَائِفَةٍ مِنْ مَالِهِ، أَوْ أَمَدَهُ بِعِتَادٍ، أَوْ سَحَدَهُ عَلَى جِهَادٍ، أَوْ أَتْبَعَهُ فِي وَجْهِهِ دَعْوَةً، أَوْ رَعَى لَهُ مِنْ وَرَائِهِ حُرْمَةً؛ فَاجْرِ لَهُ مِثْلَ أَجْرِهِ، وَزَنَا بِوَزْنٍ، وَمِثْلًا بِمِثْلِ.

۲۴ وَعَوِّضْهُ مِنْ فِعْلِهِ عَوْضًا حَاضِرًا، يَتَعَجَّلُ بِهِ نَفْعَ مَا قَدَّمَ وَسُرُورَ مَا آتَى بِهِ، إِلَى أَنْ يَنْتَهِيَ بِهِ الْوَقْتُ إِلَى مَا أَجْرِيَتْ لَهُ مِنْ فَضْلِكَ، وَأَعَدَدْتَ لَهُ مِنْ كَرَامَتِكَ.

۲۵ اللَّهُمَّ وَأَيُّمَا مُسْلِمٍ أَهَمَّهُ أَمْرُ الْإِسْلَامِ، وَأَحْزَنَهُ تَحَزُّبُ أَهْلِ الشِّرْكِ عَلَيْهِمْ، فَتَوَى غَزْوًا، أَوْ هَمَّ بِجِهَادٍ، فَعَدَدَ بِهِ صَعْفٌ، أَوْ أَبْطَأَتْ بِهِ فَاقَةٌ، أَوْ آخَرَهُ عَنَّهُ حَادِثٌ، أَوْ عَرَّضَ لَهُ دُونَ إِزَادَتِهِ مَانِعٌ؛ فَاصْطَبِ اسْمَهُ فِي الْعَابِدِينَ، وَأَوْجِبْ لَهُ ثَوَابَ الْمُجَاهِدِينَ، وَاجْعَلْهُ فِي نِظَامِ الشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ.

۲۶ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَآلِ مُحَمَّدٍ. صَلَاةً عَالِيَةً عَلَى الصَّلَوَاتِ، مُشْرِفَةً فَوْقَ السَّجِيَّاتِ.

۲۷ صَلَاةً لَا يَنْتَهِي أَمَدُهَا، وَلَا يَنْقَطِعُ عَدْدُهَا، كَمَا تَمَّ مَا مَضَى مِنْ صَلَوَاتِكَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَوْلِيَائِكَ؛ إِنَّكَ الْمَنَّانُ الْحَمِيدُ، الْمُبْدِيُّ الْمُعِيدُ، الْفَعَالُ لِمَا تُرِيدُ.

۲۳ معبودا! و هر مسلمانی که برای رزمنده‌ای یا مرزدار، در (امور) خانه‌اش جانشین شود، یا در غیابش به خانواده‌ او رسیدگی نماید، یا به بخشی از دارایی خود او را یاری رساند، یا به ابزار جنگی او را مدد نماید، یا بر جهاد ترغیبش کند، یا پیش روی او دعایی بدرقه‌اش نماید، یا پشت سر او حرمتی برایش نگه دارد؛ پس، برای او نیز پاداشی مانند پاداش آن رزمنده (یا مرزدار)، همسنگ و همانند عطا فرما.

۲۴ و کارش را به پاداشی نقد عوض ده؛ تا به سبب آن، سود آنچه را پیش فرستاده، و شادمانی آنچه را به جای آورده زود ببیند؛ تا دوران (عمر) او، به سوی آنچه از احسانت برایش جاری کرده‌ای، و از کرامتت برایش آماده ساخته‌ای، به پایان رسد.

۲۵ معبودا! و هر مسلمانی که کار اسلام او را اندیشناک ساخته، و اجتماع مشرکان بر علیه مسلمانان او را اندوهناک نموده؛ پس قصد جنگی یا آهنگ جهادی کرده، ولی ناتوانی او را خانه نشین ساخته، یا تنگدستی او را به درنگ واداشته، یا پیش آمدی او را از انجام آن (تصمیم) به تأخیر افکنده، یا در برابر خواسته‌اش مانعی پیش آمده، نامش را در میان عبادت‌کنندگان بنویس، و برایش پاداش مجاهدان مقتر گردان، و او را در سلک شهیدان و نیکوکاران قرار ده.

۲۶ معبودا! بر محمد ﷺ درود فرست؛ درودی برتر از همه درودها، بالاتر از همه سلام‌ها.

۲۷ درودی که مدت آن پایان نپذیرد، و شمار آن قطع نگردد؛ همچون تمام‌ترین درودهاست که در گذشته بر هر یک از دوستانت فرستاده‌ای؛ که همانا تویی عطابخش ستوده، آغازگر بازگرداندن، انجام دهنده آنچه اراده فرمایی.